

Publicerad 2012-08-31 21:40 av Ruterdam

Så förbannat rädd.

Vi var femton år

Jag var den första du såg

Och jag ville bara vara med dig

Nu sakar jag doften av tallsåpan

och håret på ditt huvud

strävt och lockigt som ett lamms

Vi var sexton

Klarade inte av vår omvärld

eller varann

Jag släppte din kalla hand

Fann en ny

varmare, trodde jag

Sneglade på ditt liv över axeln

mitt i famnen på den varme

Men det var ju med dig jag

sprang i snåren

Med snoriga snörvliga ärmar efter gråten

Och blodig läpp från dina kyssar

Vi var aderton år

Och gick sakta hem i natten

Barfota barn

Hand i hand

En kärleksförklaring

och återförening av största sort

Nakna framför varandra

i rummet med tavlan med segelbåtarna

och de prydligt radade kuddarna

som jag råddade om

rev av överkastet

och hoppade under täcket

Jag har aldrig sovit så gott som då

Jag älskade nog dig

Du älskade verkligen mig

Jag gick tillbaka till den varme

som blivit så kall

Stirr in i vägg

ett år till

Jag är nitton nu

Dricker vitt och skriver dikter

om dig
om honom
om oss
Om kvällen vi hade
för någon måne sedan
Då vi rev upp allt
igen åter igen
Och jag är så långt ifrån er
ifrån dig
och jag är så förbannat rädd
att historien tar slut här.
Nu.
Inatt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ruterdam med Poeter.se id #38302 innehar upphovsrätten